

[Lenger]

som blev begået med vedtagelsen for et halvt år siden.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 124:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Vidnefritagelse).

Af Bernhard Baunsgaard (RV) m.fl.
(Fremsat 9/12 86).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 3 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 182:

Forslag til lov om ændring af lov om rettens pleje. (Vidnepligt for journalister m.fl.).

Af Leif Hermann (SF) m.fl.
(Fremsat 22/1 87).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Formanden:

Jeg skal ekstraordinært give ordføreren for forslagsstillerne til lovforslag nr. L 182 ordet før justitsministeren.

Lenger (SF):

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at der i lovtæksten til lovforslag nr. L 182 er en temmelig meningsforstyrrende trykfejl, idet der i den foreslåede § 172, stk. 2, er anvendt ordene »heller ikke«, og der skulle stå »også«. Det vil jeg gerne gøre opmærksom på, allerede før debatten starter, så den ikke giver an-

ledning til nogen forkerte indfaldsvinkler til debatten.

Der er tale om en trykfejl, og jeg ved ikke, om vi skal få det løst ved et omtryk eller igennem et ændringsforslag i retsudvalget, når lovforslaget bliver henvist dertil. Men en trykfejl er det i hvert fald.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

De lovforslag, som medlemmer af Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti har fremsat, går ud på, at redaktører og journalister ved de elektroniske medier skal være fritaget for at afgive vidneforklaring i retten i samme omfang som andre journalister, altså journalister, der er ansat ved og arbejder ved dagbladene.

Jeg vil gerne med det samme sige, at jeg ser meget positivt på grundtanken i forslagene. Jeg mener, der bør ske en ligestilling mellem den trykte presse og andre medier. Bl.a. for at opnå dette nedsatte jeg i foråret 1986 et udvalg. Dette medieansvarsudvalg har højesteretsdommer Else Mols som formand, og pressens organisationer er talstærkt repræsenteret i udvalget. Det har til opgave at gennemgå hele regelsættet på medieområdet og udarbejde forslag til nye regler herom. Jeg går ud fra, at ordførerne og altså medlemmerne af retsudvalget i øvrigt er bekendt med kommissoriet. Der er nemlig nær sammenhæng mellem reglerne om vidnefritagelse i retsplejelovens § 172, stk. 1, for journalister ved den trykte presse og de særlige ansvarsregler, der efter presseloven af 1938 gælder for den trykte presse.

Efter den gældende presselov er udgangspunktet, at ansvaret påhviler forfatteren, hvis denne er navngiven, og ellers den ansvarshavende redaktør. En sådan særlig ansvarsordning gælder ikke for de elektroniske medier, og det er også baggrunden for, at Højesteret ikke har fundet grundlag for at anvende retsplejelovens § 172, stk. 1, analogt på journalister ved radio og fjernsyn. Højesterets begrundelse, der netop henviser til denne sammenhæng, er gengivet i bemærkningerne til lovforslaget fra Det Radikale Venstre.

Jeg kan i den forbindelse oplyse, at medieansvarsudvalget forventer at afgive betænkning efter sommerferien i år. Der vil således kunne fremsættes et forslag til en helt ny medieansvarslov, der regulerer hele områ-